

TZ

Kiss / Monsters kissing better

DSC Gallery

16. 7. – 29. 8. 2025

DSC Gallery uvádí svůj letní výstavní projekt s názvem *Kiss / Monsters kissing better*, který propojuje témata lidské intimity, nových identit a posthumanistické estetiky. Výstava otevírá prostor pro zkoumání současné figurace v celé její mnohotvárnosti – mezi emocí a algoritmem, krásou a groteskou, něhou a hybridností.

Výběr téměř třiceti umělců z České republiky i zahraničí přináší vizuálně pestrý a konceptuálně vrstevnatý celek, který prostřednictvím malby, objektu, sochy či neonu reflektuje tělo jako nositele touhy i rozkladu. Polibek, který se v mnoha dílech výstavy opakuje jako motiv, je zde prezentován jako gesto spojení, zranění i digitální simulace – jako archetypální akt, jehož význam se v dnešním světě znovu proměňuje.

„Dlouhodobě mě zajímá figurace – především ve chvíli, kdy se komplikuje, když přestává být pouze reprezentací těla a stává se určitým kódem nebo projekcí. Fascinují mě výjevy, které nejsou doslovné, ale vrstvené. Téma *Monsters kissing better* v sobě nese napětí mezi něhou a výstředností, krásou a groteskou. Polibek je ve výstavě momentem – často něžným, ale někdy destruktivním. Stejně jako monstrozita není jen temná, ale i zranitelná. To jsou přesně ty vrstvy, které mě jako galeristku přitahují,“ uvádí majitelka DSC Gallery a kurátorka výstavy Olga Trčková.

Výstava propojuje díla autorů střední generace, etablovaných jmen mezinárodní scény i mladých autorů, jejichž tvorba se vyznačuje výraznou vizuální identitou a silnou osobní výpovědí. Vzniká tak vrstevnatý dialog mezi různými polohami figurace – od poetických tělesných fragmentů až po expresivní výjevy erotiky, dystopie či kybernetické extáze. **„Chtěla jsem, aby výstava působila jako organický organismus – ne jako katalog či přehlídka, ale jako živý dialog. To znamená spojit autory různých generací i přístupů. Etablovaní umělci jako Martin Eder nebo Anselm Reyle vnášejí do celku určitou hloubku a autoritu. Jejich přítomnost zároveň dává mladším autorům kontext a ukotvení. A naopak: mladí autoři přinášejí neklid, novost a velmi osobní výpověď. Ten kontrast mě baví. Z těch etablovaných rozhodně doporučuji dílo Anselma Reyleho – *Neon Foil Painting*. Anselm je na mezinárodní scéně pevně ukotvený autor, jeho práce jsou zastoupeny ve významných sbírkách (například Saatchi, Rubell, Sammlung Falckenberg) a stabilně se pohybuje na trhu s uměním. Jeho práce mají velmi specifickou vizualitu – často pracuje s reflexními materiály, kýčem i plastikou, a přesto působí konceptuálně velmi přesně. Neon je výjimečný svou kompozicí, a i v menším měřítku má investiční potenciál – zejména díky Anselmově mezinárodní reputaci a spolupracím s prestižními galeriemi,“** uvádí Olga Trčková. **„Z mladší generace bych vypíchla dílo Lucie Králík Rosické. Je to umělkyně, která má za sebou skvělé školení, jasnou malířskou rukopisnost a cit pro detail. Její práce mají velké množství emocionální hloubky, ale zároveň je v nich architektonická přesnost a vnitřní disciplína. Myslím, že v nejbližších letech její pozice významně poroste – jak v rámci institucí, tak v soukromých sbírkách. Doporučila bych její obraz nejen jako investici, ale jako poctivý kus současného malířství s vizí,“** doplňuje kurátorka výstavy.

Kurátorský výběr se pohybuje v širokém spektru vizuálních jazyků – od klasické malby přes objekty až po hybridní formy inspirované virtuální realitou. Umělci skrze postavy, přízraky a avatary reflektují proměnlivost identity v době, kdy je naše tělo stále častěji propojeno s technologickým rozhraním. Výstava záměrně balancuje mezi krásou a výstředností, zranitelností a nadvládou, emocí a digitální touhou. Poprvé zároveň představujeme v České republice německou umělkyni Charlie Stein, jejíž práce tematizují blízkou budoucnost, v níž lidé a roboti vstupují do rovnocenných vztahů – včetně intimity a sexuality. Stejně otázky rezonují i v díle českého autora Jana Slaniny, který k tématu přistupuje v abstrahovanější rovině – prostřednictvím neonových instalací a světelných soch, kde se setkává chladná estetika budoucnosti s melancholií lidské touhy. Mezi nově navázané spolupráce pak patří i řecká umělkyně Mariana Ignataki, jejíž kresby oscilují mezi mýtem, erotikou a zneklidňující emocionalitou. Ignataki aktuálně vystavuje v National Gallery of Athens a její práce jsou čím dál více vnímány jako silný hlas evropské scény. Je tím jednou z dalších, které speciálně pro výstavu *Kiss / Monsters kissing better* připravili nové dílo, kde propojují vizuální přitažlivost s podvědomou touhou po rituálu, proměně a transcendenci.

Vystavující umělci a umělkyně:

Josef Bolf
Martin Eder
Glorie Grünwaldová
Jan Heres
Tina Hrevušová
Dajana Hroššová
Marianna Ignataki
Michal Janovský
Ema Kissová
Anna Křištofiková
Olga Krykun
Michael Kunze
Filip Kůrka
Laura Limbourg
Pavla Malinová
Barbora Mikudová
Justin Mortimer
Anselm Reyle
Lucie Rosická
Jakub Ružinský
Adéla Singerová
Jan Slanina
Charlie Stein
Alexander Tinei
Jakub Tomáš
Barbora Šlapetová
Tereza Štětínová
Leonard Železo

Kontakt pro média:

Nikola Nováková

nikola@dscgallery.com

+420 725 814 745